

ALS JE STIL WORDT GEZET

• Peter van Beugen

Ik wil stil staan bij drie mensen in de Bijbel die alle drie lang, heel lang hebben moeten wachten en die zich misschien wel hebben afgevraagd wat God in die tussentijd eigenlijk aan het doen was; wat was zijn bedoeling? Hoe zou het leven er straks uitzien? En ze hebben alle drie voor ons een hoopvolle boodschap.

Noach

De eerste is Noach. Noach heeft de grootste catastrofe meegemaakt die deze aarde ooit heeft getroffen, en hij heeft hem niet alleen meegemaakt, hij heeft hem ook als enige overleefd, samen met zijn gezin. We lezen er over in Genesis 6 tot en met 9. Van het geweld dat toen over de aarde gekomen is, kunnen we ons geen voorstelling maken. De aardlagen in de bodem, soms honderden meters dik, zijn de stille getuigen van de ramp die alle mensen wereldwijd heeft getroffen. Vanaf de dag dat de deur achter Noach gesloten werd, heeft Noach ruim een jaar in een boot gezeten, zonder de lucht te zien, zonder even zijn benen te strekken in de tuin, voor hij weer naar buiten kon. Daar zat hij, samen met zijn gezin en dan nogal een heleboel dieren die ook niets terug zeiden (behalve misschien een papagaai). God had wel tegen Noach gezegd dat Hij de aarde ging verdelgen en dat Noach de ark in moest - maar Hij had er nooit bij gezegd wat daarna eigenlijk het plan zou worden. Zou Noach ooit weer naar buiten kunnen? We weten dat God aan Noach dacht en als het ware besloot om een nieuw begin te maken. God denkt aan u. Hij weet dat u binnen zit en uw kinderen of kleinkinderen niet hebt gezien.

Op de dag dat Noach de ark uitgaat, gebeuren er drie dingen. God sluit een verbond met Noach, Hij maakt een afspraak met hem en zegt: Noach, telkens als je de regenboog ziet

HET IS VOORJAAR 2020 EN NEDERLAND DOET ZIJN BEST OM ZICH TE ONTWORSTELLEN AAN DE GREEP VAN HET CORONAVIRUS. VINDEN JULLIE HET OOK ALLEMAAL ZO LANG DUREN? THUIS ZITTEN, NIET NAAR SCHOOL OF NAAR JE WERK KUNNEN, GEEN VRIENDEN BEZOEKEN; NIET NAAR DE SAMENKOMSTEN OF DE KERK GAAN? WE MISSEN DE ONGANG MET ELKAAR, EEN BAKJE KOFFIE DRINKEN, HET GEWONE LEVEN.

- nee, telkens als Ik de regenboog zie, zal Ik terugdenken aan de afspraak die Ik vandaag met jou gemaakt heb. En jij kunt hem ook zien en zo word jij eraan herinnerd: Ik ben jou niet vergeten.

Ten tweede herhaalt God de opdracht - misschien is missie een beter woord - die hij aan Adam had gegeven, ongeveer tweeduizend jaar daarvoor: wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde, en al wat op de aardbodem leeft, is in uw hand gegeven. Noach wordt geroepen om de aarde te onderhouden en te besturen, net als Adam destijds. God laat ons niet werkloos achter. Hij zal u en mij geven dat de bediening en de taak die wij van Hem ontvangen hebben, zal worden voortgezet; wij zijn hier nog niet klaar. Het zal misschien wel groter en mooier worden dan ooit tevoren.

Het derde wat gebeurt, of eigenlijk het eerste, direct als hij buiten komt! - is dat Noach een altaar bouwt voor de Heer en daarop een brandoffer brengt. Er staat in de Bijbel: toen God de lieflijke reuk rook, zei Hij bij Zichzelf: 'Ik zal de aardbodem nooit meer zo vervloeken'. Het is als het ware op het gebed van die ene man, die tussenbeide trad tussen God en de wereld, dat God antwoordde: omdat jij het vraagt, zal Ik het niet meer doen. Eén man, één gebed. Zullen wij, ieder van ons, tussenbeide treden tussen deze wereld in nood en God, en een beroep doen op zijn erbarmen en trouw? Let u er wel op dat Noach een brandoffer brengt. Een plek om de naam van God groot te maken. Naast zijn eigen gezin, en een ark vol met beesten, is dit het enige dat Noach heeft meegenomen van de oude naar de nieuwe wereld. Ik kan me voorstellen dat Noach de ark uit kwam en een wereld zag die nog bestond uit modder, wat jong groen en water, en dat de moed hem in de schoenen zonk; dat hij misschien wel gedacht kon hebben: God, moest dit nou echt? Maar

Noach dacht niet zo. Voor Noach bleef God God. Wat er ook gebeurt, ik zal mij op Hem richten, ik zal mijn hart voor Hem openen, Ik zal de dag beginnen met een lofzang voor de Allerhoogste.

Abraham

De tweede die lange tijd heeft gewacht op de vervulling van een belofte, is Abraham, die toen nog Abram heette. 25 jaar lang had hij gewacht totdat hij iets in zijn leven zag wat de werkelijkheid van God tastbaar maakte. Hij was een vreemdeling in zijn land, het kind van de belofte was niet gekomen, en zowel Abraham als Sara waren oud en niet meer in staat om kinderen te verwekken of te baren. En als eindelijk het kind van de belofte gekomen is en Abraham en Sara er een aantal jaar voor hebben mogen zorgen, komt de onmogelijke opdracht van God: neem je zoon, je enige, die je liefhebt, Isaak, reis naar Moria en offer hem daar tot een brandoffer op een van de bergen die ik je zal wijzen. We lezen erover in Genesis 22. Als er iemand is die het leven voor zijn ogen ziet instorten, is het Abraham. De reden dat Abraham voor ons een groot voorbeeld is, is dat hij door dik en dun God is blijven vertrouwen. In Hebreëen 11 lezen we wat Genesis niet vermeldt: Abraham heeft het voor mogelijk gehouden dat God Isaak zou teruggeven uit de dood, terwijl dodenopstanding nog nooit had plaatsgevonden. Abraham geloofde God voor het onmogelijke. Dingen die nog niet gezien werden, waren werkelijkheid voor hem, want door geloof worden Gods beloften vervuld. Door de beproeving heen heeft Abraham het bewijs geleverd dat zijn geloof onwankelbaar bleef, omdat hij geloofde in een onwankelbare God. Grijp de tijd van beproeving aan om je geloof te activeren. Heb jij ook de neiging om te verslappen, om tijdverdrijf te zoeken en dingen op zijn beloop te laten, we zien wel wat er van komt? Bied weerstand en bemoedig elkaar. Houd vol en zie er naar uit dat God door elke beproeving iets moois tevoorschijn wil roepen in jouw leven, als jij een keuze maakt met je hart om Hem te volgen. Abraham heeft ook een altaar gebouwd, en een ram als brandoffer gebracht. En God herhaalt de belofte, die Hij al meerdere keren had gedaan: Ik zal je nageslacht talrijk maken, Ik zal met jou alle volken op aarde zegenen en Hij voegt er zelfs aan toe: jouw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit nemen. Over poorten gesproken. Herinnert u zich wat Jezus zei tegen Petrus toen die Hem als de Christus beled? Op deze rots zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van de hades zullen haar niet overweldigen! Jezus Christus, hét nageslacht van Abraham, heeft door zijn dood de dood van haar macht beroofd en bezit genomen van de poort van de vijand. Door geloof zijn ook wij nageslacht van Abraham (Rom.4:17). In Christus' overwinning treden wij de vijand tegemoet – en dat zijn uiteraard geen vijanden van

vlees en bloed, maar bolwerken van de boze en de machten van zonde, ziekte en verderf, om Christus' overwinning te proclameren en de zegen van Abraham te verspreiden onder alle volken.

Elia

De derde die een lange zit uit heeft gezeten is Elia. Hij was er nota bene zelf een beetje debet aan, want hij had gezegd – we lezen zijn verhaal in 1Koningen 17 en 18 - dat er geen regen of dauw op aarde zou zijn dan op zijn woord. Nu heeft God hem al die jaren wel verzorgd, maar ergens in je eentje bij een beek zitten in de woestijn met de wetenschap dat heel het leger van de koning naar je op zoek is om je te vermoorden, dat is toch wel een pittige vorm van quarantaine. Uiteindelijk krijgt hij de opdracht zich aan koning Achab te vertonen en roept hij hem en al de baälpriesters bijeen op de berg Karmel. Daar bevond zich een altaar voor de Heer, dat was afgebroken en door Elia hersteld. En ook Elia brengt een brandoffer. We kennen de geschiedenis, hoe Elia water over het offer en het hout laat gieten zodat zelfs de geul rondom het altaar vol stroomt, en hoe God antwoordt met vuur. God gebruikt een periode van droogte, van 3.5 jaar, om een grondige opruiming te houden onder zijn volk. Een goddeloze koning, een afgod en 400 afgodspriesters hadden daar de dienst uitgemaakt. Tot het moment dat God zei: en nu is het genoeg. Hoe lang zullen jullie op twee gedachten hinken? Kies vandaag voor de ware God, voor de God die antwoordt met vuur. 3.5 jaar quarantaine waren als het ware nodig om het volk op de knieën te dwingen en een nieuwe start te maken. Als jij in deze weken echt bijna niets anders te doen hebt, gebruik de tijd voor geestelijke vernieuwing, misschien wel een grote schoonmaak. Als het volk zich heeft bekeerd, is Elia nog niet klaar. Hij bidt een gebed tot God, dat Hij zijn regen weer van de hemel zal geven. En Elia geeft het na de eerste keer niet op. Had God niet gezegd tegen hem: er zal geen regen komen tenzij op jouw woord? Elia bidt net zolang, totdat God zijn zegen geeft, meer dan het volk kon ontvangen. Drie mensen die hebben gewacht, drie mensen, die een altaar hebben gebouwd, niet om te klagen, maar om de naam van de Heer aan te roepen, om zijn naam groot te maken. De Korachieten zeggen in Psalm 43: ik zal gaan naar Gods altaar, tot de God van mijn jubelende vreugde en ik zal u loven met de citer, o God, mijn God! Psalm 84 – ook van de Korachieten – gaat over mensen die ook naar God verlangen, net als u, om weer samen te komen in Gods huis. Zij zijn daar nog niet, maar God is wel bij hen: en zelfs al gaan zij door een dal van balsemstuiken, zij zijn het die het, met hun lofzang, maken tot een plaats van vreugde en zo gaan zij door, niet van klacht tot klacht, maar van kracht tot kracht, totdat zij verschijnen voor God in Sion.